HIV testing in general practice: time for more action? Attitudes, practices and knowledge of Belgian GPs towards HIV testing.

Haio: LAPAUW An , KUL
Promotor: Verhoeven Veronique , U.A.
Praktijkopleider:

Context: Huisartsen staan in voor de longitudinale opvolging van een zeer diverse patiëntenpopulatie en zijn daarom bijzonder goed geplaatst om een belangrijke rol op te nemen in de vroegtijdige detectie van hiv-infecties. Beter inzicht in de huidige praktijkvoering is noodzakelijk om het testen op hiv binnen de eerstelijnszorg effici?nter te laten verlopen.

Onderzoeksvraag: 1. Wat zijn de drempels door huisartsen ervaren inzake hiv-testing op het gebied van attitudes en kennis? 2. Hoe kan een kwalitatieve en kwantitatieve benadering van deze barri?res leiden tot verbeterde hiv-testing in de eerste lijn? Wat zijn de opportuniteiten? Wat zijn de uitdagingen? Hoe kan het (nationale) hiv-testbeleid voor huisartsen geoptimaliseerd worden?

Methode: Een schriftelijke anonieme vragenlijst werd opgesteld om de drempels van huisartsen te identificeren, zowel op het gebied van attitudes als op het gebied van kennis. Deze vragenlijst werd uitgedeeld aan 200 huisartsen over heel Vlaanderen (België).

Resultaten: Honderdvijftig huisartsen beantwoordden de vragenlijst. De waarschijnlijkheid om een hiv-test uit te voeren vergeleken met de waarschijnlijkheid om een seksuele anamnese af te nemen was significant hoger in zeven van de acht klinische scenario?s. Een hiv-test op vraag van de patiënt werd bijna nooit afgeraden. Tijdens hun klinische carri?re hadden 103 huisartsen nog nooit een hiv-positieve diagnose meegedeeld. Het door huisartsen ervaren gevoel van terughoudendheid om hiv-testing aan te kaarten, komt voornamelijk voort uit angst om de patiënt schrik of stress aan te jagen (38%), angst om de arts-patiënt relatie te beschadigen (30.5%), tijdsgebrek (15%), gebrek aan kennis over hiv (13%) en het zich onzeker voelen over de eigen hiv-counselling vaardigheden (9%). Andere vermelde redenen waren de lage a priorikans, niet aan hiv gedacht en angst voor stigma. 82% van de huisartsen gaf aan niet vertrouwd te zijn met de huidige richtlijnen i.v.m. hiv-testing.

Conclusie: Naast drempels op het gebied van communicatie onthulde deze studie tijdsgebrek, onvoldoende hiv-kennis en afwezigheid van duidelijke nationale richtlijnen als belangrijkste barri?res door huisartsen ervaren ten overstaan van hiv-testing. Hoewel België een lage hiv-prevalentie heeft, is toename van de veralgemeende hiv-bewustwording en een shift in de richting van normalisatie van hiv-testing gerechtvaardigd. De ontwikkeling van praktische nationale richtlijnen behoort tot de Belgische beleidsprioriteiten. De verspreiding van deze richtlijnen is ??n van de grootste uitdagingen. In het algemeen verdient seksuele gezondheid meer aandacht met focus op training in het afnemen van seksuele anamnese en counselling. De continue zorgrelatie, kenmerkend voor de huisartsgeneeskunde, vormt de ideale context om seksuele gezondheid te bespreken.